IV

(Tiesību akti, kas pieņemti pirms 2009. gada 1. decembra saskaņā ar EK līgumu, Līgumu par ES un Euratom *līgumu)*

KOMISIJAS LĒMUMS

(2009. gada 17. jūnijs)

par lauksaimniecības kooperatīvu un lauksaimniecības uzņēmumu lielo parādu konsolidācijas shēmu, kas tika piemērota Lacijas reģionā (Itālijā) saskaņā ar reģionālo likumu Nr. 52/1994 un refinansēta ar 2001. gada 10. maija reģionālā likuma Nr. 10 257. pantu

(izziņots ar dokumenta numuru C(2009) 4525)

(Autentisks ir tikai teksts itāļu valodā)

(2010/27/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 88. panta 2. punkta pirmo daļu,

pēc tam, kad ieinteresētajām personām ir lūgts iesniegt savus apsvērumus saskaņā ar minēto pantu,

tā kā:

I. PROCEDŪRA

(1) Ar 2001. gada 11. septembra vēstuli, kas reģistrēta 2001. gada 13. septembrī, Itālijas Pastāvīgā pārstāvniecība Eiropas Savienībā saskaņā ar EK līguma 88. panta 3. punktu iesniedza Komisijai 2001. gada 10. maija reģionālā likuma Nr. 10 257. panta tekstu, ar ko tiek grozīts 1994. gada 31. oktobra reģionālā likuma Nr. 52 2. pants.

(2) Ar 2002. gada 19. aprīļa vēstuli, kas reģistrēta 2002. gada 22. aprīlī, Itālijas Pastāvīgā pārstāvniecība Eiropas Savienībā iesniedza Komisijai to papildu informāciju par minētajiem noteikumiem, kura Itālijas iestādēm pieprasīta ar 2001. gada 9. novembra vēstuli.

(3) Pēc iesniegtās informācijas izskatīšanas ar 2002. gada 17. jūnija vēstuli Komisijas darbinieki pieprasīja papildu informāciju no Itālijas iestādēm, kas tām bija jāsniedz turpmāko četru nedēļu laikā.

(4) Nesaņēmuši atbildi līdz 2002. gada 17. jūnija vēstulē noteiktajam datumam, Komisijas darbinieki 2003. gada 19. augusta vēstulē aicināja iesniegt jau pieprasīto informāciju.

(5) Ar 2003. gada 23. oktobra vēstuli, kas reģistrēta 2003. gada 29. oktobrī, Itālijas Pastāvīgā pārstāvniecība Eiropas Savienībā iesniedza Komisijai 2002. gada 17. jūnija vēstulē pieprasīto informāciju.

(6) Ar 2003. gada 11. decembra vēstuli Komisija informēja Itāliju par lēmumu uzsākt EK līguma 88. panta 2. punktā noteikto procedūru attiecībā uz 2001. gada 10. maija reģionālā likuma Nr. 10 257. pantu (turpmāk "likums Nr. 10/01"), kā arī par atbalstu, kas sniegts no 1998. gada 1. janvāra līdz 2001. gada 20. maijam (likuma Nr. 10/01 spēkā stāšanās datums) atbalsta shēmas ietvaros un bija paredzēts refinansēšanai no šajā pantā minētā budžeta [1].

(7) Komisijas lēmums uzsākt procedūru tika publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* [2]. Komisija aicināja ieinteresētās personas iesniegt savus apsvērumus saistībā ar izskatāmo atbalstu.

(8) Komisija nav saņēmusi nekādus apsvērumus no ieinteresētajām personām. Itālijas iestādes tikās ar Komisijas darbiniekiem, lai sniegtu precīzākus paskaidrojumus par apsvērumiem, kas tika formulēti pēc EK līguma 88. panta 2. punktā minētās procedūras sākšanas.

(9) Itālijas Pastāvīgā pārstāvniecība Eiropas Savienībā 2009. gada 3. aprīlī pa elektronisko pastu iesniedza Komisijai Itālijas iestāžu vēstuli ar iepriekšējā apsvērumā minētās apspriedes kopsavilkumu.

[1] Ģenerālsekretariāta vēstule (2003) D/233340.
[2] OV C 15, 21.1.2004., 28. lpp.

II. **APRAKSTS**

Paziņotie pasākumi

(10) Likuma Nr. 10/01 257. pants nosaka papildu 400 miljonu liru (EUR 206 583) piešķīrumu procentu likmes subsīdijas veidā par aizņēmumu ar piecpadsmit gadu termiņu lauksaimnieku kooperatīvu un to apvienību, kā arī lauksaimniecības uzņēmumu lielo parādu konsolidācijai saskaņā ar 1994. gada 31. oktobra reģionālā likuma Nr. 52 (turpmāk "likums Nr. 52/94"), kas grozīts ar 1996. gada 29. aprīļa likumu Nr. 13 (turpmāk "likums Nr. 13/96"). Ar to tiek grozīts arī likuma Nr. 52/94 2. pants, paplašinot iespējas saņemt šā likuma paredzēto atbalstu, attiecinot to uz lielajiem parādiem, kas pastāvēja 2000. gada 31. decembrī. Visbeidzot, tajā ietverta arī klauzula, saskaņā ar kuru paredzētais atbalsts var tikt piešķirts tikai pēc tās pārbaudes pozitīva iznākuma, kuru Komisija veikusi saskaņā ar EK līguma 87. un 88. pantu un kuras rezultāti publicēti Lacijas reģiona oficiālajā vēstnesī (*Bollettino ufficiale della Regione Lazio*).

Paziņoto pasākumu juridiskais pamats

(11) Likumā Nr. 52/94, ar kuru nosaka konsolidācijas juridisko pamatu, paredzēts:

a) atbalsts kooperatīviem un to apvienībām procentu likmes subsīdijas veidā par aizņēmumu ar piecpadsmit gadu termiņu, lai konsolidētu lielus parādus, kas radušies no finansējumiem, par kuriem netika saņemtas valsts subsīdijas (1. panta 1. punkts);

b) atbalsts lauksaimniecības uzņēmumiem procentu likmes subsīdijas veidā par aizņēmumu ar piecpadsmit gadu termiņu, lai konsolidētu lielus parādus, kas radušies no jau veiktiem ieguldījumiem (1. panta 2. punkts);

c) atbalsts dotāciju veidā kooperatīviem un to apvienībām, apvienojoties ar citiem kooperatīviem vai pievienojoties tiem, līdz pat 50 % apmērā no minēto kooperatīvu vai apvienību bilancē reģistrētajiem pasīviem attiecīgo saistību nokārtošanai (4. pants);

d) par lieliem parādiem šajā kontekstā tika dēvēti bankas aizņēmumi ar īsu, vidēju vai garu termiņu, kas iegūti bez valsts atbalsta un kas jau bija saņemti pirms likuma stāšanās spēkā.

(12) Komisija uzsāka oficiālu izmeklēšanas procedūru saskaņā ar EK līguma 88. panta (agrāk 93. pants) 2. punktu par attiecīgā likumā paredzēto atbalsta sniegšanu ([3]), lai pārliecinātos par tā atbilstību kritērijiem, uz kuriem tolaik balstījās atbalsta analīze.

([3]) Lieta C 43/95 (ex NN 73/94) (OV C 327, 7.12.1995., 9. lpp.).

(13) Izvērtējot kritērijus, Komisija ņēma vērā, ka šis dotāciju veids ir kā darbības atbalsts, kas kopumā var tikt uzskatīts par saderīgu ar kopējo tirgu, taču tikai tad, ja tas atbilst trim nosacījumiem:

a) minētajam atbalstam bija jāattiecas uz lieliem parādiem, kas radušies no aizņēmumu līgumiem, lai finansētu jau realizētus ieguldījumus;

b) aizņēmuma iegūšanas laikā saņemtā atbalsta un apskatāmā atbalsta kopējā summa nedrīkstēja pārsniegt Komisijas parasti pieļauto procentu, t. i.:

— ieguldījumiem primārajā lauksaimnieciskajā ražošanā: 35 % vai 75 % mazāk labvēlīgos apgabalos saskaņā ar Padomes Direktīvu 75/268/EEK ([4]),

— ieguldījumiem lauksaimniecības produktu pārstrādē vai tirdzniecībā: 55 % (vai 75 % 1. mērķa zonām) nozaru programmām atbilstošiem projektiem vai kādam no Padomes Regulas (EEK) Nr. 866/90 ([5]) 1. panta mērķiem un 35 % (vai 50 % 1. mērķa zonām) citiem projektiem, kuriem nav atteikts, balstoties uz kritērijiem, kas minēti Komisijas Lēmuma 90/342/EEK ([6]) pielikuma 2. punktā (vai Komisijas Lēmumā 94/173/EEK ([7]);

c) minēto atbalstu var sniegt tikai pēc procentu likmes izmaiņām visiem jaunajiem aizņēmumiem, lai ņemtu vērā naudas vērtības izmaiņas (atbalsta apmēram ir jābūt lielākam vai vienādam ar izmaiņu radītajiem izdevumiem), vai visiem lauksaimniecības uzņēmumiem, kas sniedz rentabilitātes garantijas, it īpaši gadījumā, ja pastāvošo aizņēmumu ekonomiskais slogs ir tik liels, ka varētu radīt uzņēmumam zaudējumus vai novest to līdz bankrotam.

(14) Pēc procedūras uzsākšanas Itālijas iestādes grozīja likumu Nr. 52/94 ar likumu Nr. 13/96, un Komisija slēdza procedūru, paziņojot par atbalsta saderību ar kopējo tirgu saskaņā ar minēto likumu ([8]).

([4]) OV L 128, 19.5.1975., 1. lpp.
([5]) OV L 91, 6.4.1990., 1. lpp.
([6]) OV L 163, 29.6.1990., 71. lpp.
([7]) OV L 222, 20.9.1995., 19. lpp.
([8]) Ģenerālsekretariāta vēstule (96) D/3465, 1996. gada 29. marts.

(15) Saskaņā ar likumu Nr. 13/96 ieviestie grozījumi ir šādi:

a) atbalsts līdz 50 % no kooperatīvu bilances reģistrētajiem pasīviem gadījumā, ja apvienošana vai pievienošana ir apturēta;

b) atbalstu kooperatīvu un apvienību lielo parādu konsolidācijai (likuma Nr. 52/94 1. panta 1. punkts), kā arī atbalstu uzņēmumiem (1. panta 2. punkts) var piešķirt tikai parādu konsolidācijai, ja tie rodas no ieguldījumu realizācijas;

c) minēto atbalstu var sniegt tikai ieguldījumu daļai (kvotai), kas atbilst 80 % kooperatīvu gadījumā un 65 % lauksaimniecības uzņēmumu gadījumā;

d) atbalsts – kopējā summa, ko veido aizņēmuma piešķiršanas laikā saņemtais iespējamais atbalsts un attiecīgais izskatāmais atbalsts, – nedrīkst pārsniegt Komisijas parasti atļautās procentu likmes, t. i., 35 % (75 % no mazāk labvēlīgajiem apgabaliem saskaņā ar Direktīvu 75/268/EEK) ieguldījumiem primārajā lauksaimnieciskajā ražošanā un 55 % ieguldījumiem lauksaimniecības produktu pārstrādē vai tirdzniecībā;

e) minēto atbalstu var saņemt tikai lauksaimniecības uzņēmumi vai kooperatīvi, kas var garantēt rentabilitāti, it īpaši gadījumā, ja pastāvošo aizņēmumu izmaksas ir tik lielas, ka varētu radīt uzņēmumam zaudējumus vai novest to līdz bankrotam.

(16) Atbalsta shēma ir apstiprināta, ņemot vērā attiecīgos grozījumus, un palika nemainīga, līdz Komisija pieņēma lēmumu uzsākt procedūru saskaņā ar EK līguma 88. panta 2. punktu attiecībā uz likuma Nr. 10/01 257. pantu.

III. **PROCEDŪRAS UZSĀKŠANA SASKAŅĀ AR EK LĪGUMA 88. PANTA 2. PUNKTU**

(17) Komisija ir uzsākusi procedūru saskaņā ar EK līguma 88. panta 2. punktu attiecībā uz likuma Nr. 10/01 257. pantu, kā arī attiecībā uz atbalstu, kas sniegts no 1998. gada 1. janvāra līdz 2001. gada 20. maijam (iepriekš minētā likuma Nr. 10/01 spēkā stāšanās datums) tā atbalsta shēmas ietvaros, kuru bija paredzēts refinansēt no budžeta dotācijas, ko paredz minētais pants, jo bija radušās šaubas par atbalsta saderību ar kopējo tirgu, it īpaši šādos jautājumos:

a) ar likuma Nr. 10/01 257. pantā paredzēto apropriāciju bija jāfinansē tā atbalsta shēma lauksaimniecības uzņēmumu un kooperatīvu lielu parādu konsolidēšanai, kuru Komisija apstiprināja 1996. gadā, pamatojoties uz grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšanas un pārstrukturēšanas īpašajiem nosacījumiem, kas attiecas uz lauksaimniecības nozari, atšķirībā no Kopienas 1994. gada pamatnostādnēm par valsts atbalstu grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai ([9]) (turpmāk "1994. gada pamatnostādnes"), kā bija paredzēts;

b) 1994. gada pamatnostādnes tika aizstātas ar Kopienas 1997. gada pamatnostādnēm par valsts atbalstu grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai (turpmāk "1997. gada pamatnostādnes") ([10]), ar kurām tika apstiprināti jauni noteikumi, kas attiecas uz lauksaimniecības nozari; atbalsta shēmai vajadzēja tikt pielāgotai šiem jaunajiem nosacījumiem no 1998. gada 1. janvāra; taču nekāda pieejamā informācija neliecināja, ka pielāgošana būtu notikusi;

c) 1997. gada pamatnostādnes savukārt tika aizstātas ar Kopienas 1999. gada pamatnostādnēm par valsts atbalstu grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai (turpmāk "1999. gada pamatnostādnes"), kurām atbalsta shēma bija jāpielāgo līdzīgā kārtā;

d) nekāda pieejamā informācija neliecināja, ka attiecīgā atbalsta shēma būtu tikusi pielāgota 1999. gada pamatnostādņu nosacījumiem;

e) šādā kontekstā tā atbalsta, kuru piešķīra laikposmā no 1998. gada 1. janvāra līdz 2001. gada 20. maijam (likuma Nr. 10/01 spēkā stāšanās datums), kā arī likuma Nr. 10/01 257. pantā paredzēto dotāciju izlietošanas veida saderība ar kopējo tirgu šķita apšaubāma.

IV. **ITĀLIJAS IESTĀŽU APSVĒRUMI**

(18) Ar 2004. gada 2. jūlija vēstuli, kas reģistrēta 2004. gada 7. jūlijā, Itālijas Pastāvīgā pārstāvniecība Eiropas Savienībā iesniedza Komisijai Itālijas iestāžu vēstuli par apsvērumiem sakarā ar procedūras uzsākšanu saskaņā EK līguma 88. panta 2. punktu attiecībā uz likuma Nr. 10/01 257. panta noteikumiem, kā arī attiecībā uz atbalstu, kas sniegts laika posmā no 1998. gada 1. janvāra līdz 2001. gada 20. maijam (reģionālā likuma spēkā stāšanās datums) atbalsta shēmas ietvaros un ko bija paredzēts refinansēt no minētajā pantā paredzētām budžeta dotācijām.

([9]) OV C 368, 23.12.1994., 12. lpp.
([10]) OV C 283, 19.9.1997., 2. lpp.

(19) Šajā vēstulē Itālijas iestādes pirmām kārtām paziņo par likuma Nr. 10/01 257. panta paziņošanas atsaukšanu, kā arī par šā panta atcelšanas procedūras uzsākšanu, precizējot, ka nav veikti nekādi pasākumi tā piemērošanai un nav sniegts neviens atbalsts saskaņā ar minēto pantu.

(20) Turklāt Itālijas iestādes uzsver to, ka vēstulē par likuma Nr. 52/94 apstiprināšanu Komisija paziņoja, ka minētais atbalsts atbilst attiecīgajiem kritērijiem un var piemērot EK līguma 92. panta (vēlāk 87. panta) 3. punkta c) apakšpunktā minēto atkāpi attiecībā uz attiecīgu uzņēmumu vai ekonomisko reģionu attīstības atbalstīšanu, kas nav pretrunā kopējām interesēm, neatsaucoties uz Kopienas pamatnostādnēm par valsts atbalstu grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai.

(21) No paziņojumiem, kas ir lasāmi sarakstē ar Komisiju no 1994. līdz 1996. gadam, ir skaidri redzams, ka likuma Nr. 52/94 mērķis bija novērst to, ka ieguldījumu laikā lauksaimniecības uzņēmumiem būtu jāmaksā tirgus līmeņa procentu likmes naudas mainīgās vērtības dēļ, un tas būtu radījis grūtības. Lacijas reģions turklāt vienmēr ir garantējis atbalstāmo uzņēmumu rentabilitātes pārbaudi, balstoties uz atveseļošanas plāniem, kas tiem bija jāiesniedz saskaņā ar likumu Nr. 52/94 un tā grozījumiem.

(22) Šādā kontekstā Itālijas iestādes uzskata, ka uz atbalstu, ko paredz likums Nr. 52/94, var attiecināt EK līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunktā minēto atkāpi.

(23) Ar 2004. gada 2. jūlija vēstuli Itālijas iestādes turklāt jautāja, vai, no grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšanas un pārstrukturēšanas viedokļa izskatot 1998.–2000. gadā ([11]) sniegtā atbalsta gadījumus par aizņēmumiem, kas saņemti līdz 1994. gada 5. decembrim, būtu iespējams piemērot 1997. gada pamatnostādņu 2.5. punktu, saskaņā ar kuru "..pamatnostādnes neparedz atļauto atbalsta shēmu gadījumiem, kas atšķiras no uzņēmumu glābšanas vai pārstrukturēšanas, kā, piemēram, reģionālā attīstība [un] mazo un vidējo uzņēmumu attīstība", ņemot vērā to, ka likumā Nr. 52/94 paredzētie pasākumi tika apstiprināti noteiktu uzņēmumu vai noteiktu ekonomisko reģionu attīstības veicināšanai, neesot pretrunā ar kopējām interesēm.

([11]) Itālijas iestādes sniedz atsauci uz 2000. gadu, nevis 2001. gadu, jo pēc 2000. gada netika sniegts nekāds atbalsts.

(24) Visbeidzot, atbildot uz visiem 2003. gada 11. decembra vēstules (sk. 1. zemsvītras piezīmi) 29. punkta jautājumiem, kuros Komisija lūdza Itālijas iestādes pieņemt virkni reģionālu lēmumu un iesniegt visu kopš 1998. gada 1. janvāra pieņemto finanšu likumu izrakstus, lai noteiktu precīzu attiecīgās shēmas finansēšanai paredzēto līdzekļu apjomu par katru gadu, Itālijas iestādes precizēja, ka:

a) vienīgais finansējums, kas tika piešķirts saskaņā ar likumu Nr. 52/94, bija paredzēts ar likumu un iekļauts 1995. gada reģiona budžetā ([12]);

b) izdevumu saistības tika konkretizētas tikai 1996. gadā pēc tam, kad šo likumu apstiprināja Komisija;

c) līdz ar to pasākumi par labu uzņēmumiem, kas atbilda likumam Nr. 52/94, tika finansēti no līdzekļiem, kuri bija radušies no ietaupījumiem, kas veidojās, samazinot procentu likmes un stingri ievērojot likumu, bez nepieciešamības izmantot kādus papildu budžeta līdzekļus;

d) Lacijas reģiona pasākumi, palīdzot lauksaimniecības uzņēmumiem, attiecās tikai uz bankas aizņēmumiem, kas saistīti ar ieguldījumiem un kas pastāvēja 1994. gada 5. decembrī, ievērojot to, ka 1994. gadā tāpat kā iepriekšējos gados Itālijas banku aizņēmumu procenti bija vieni no augstākajiem visā Eiropas Savienībā.

(25) Ar 2009. gada 3. aprīļa vēstuli Komisijai Itālijas iestādes precizēja, ka visi pieteikumi atbalstam saskaņā ar shēmu tikuši iesniegti līdz 1998. gada 1. janvārim.

V. **IZVĒRTĒJUMS**

(26) Saskaņā ar EK līguma 87. panta 1. punktu ar kopējo tirgu nav saderīgs nekāds atbalsts, ko piešķir dalībvalstis vai ko jebkādā citā veidā piešķir no valsts līdzekļiem un kas rada vai draud radīt konkurences izkropļojumus, dodot priekšroku konkrētiem uzņēmumiem vai konkrētu preču ražošanai, ciktāl šāds atbalsts iespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm.

(27) Apskatāmie pasākumi atbilst šai definīcijai, jo dod priekšroku noteiktiem uzņēmumiem (tiem lauksaimniecības nozares uzņēmumiem, kam ir lieli parādi) un tas var ietekmēt tirdzniecību, ņemot vērā Itālijas stāvokli lauksaimniecības produktu nozarē (piemēram, 2006. gadā Itālija bija trešais lielākais liellopu gaļas un pirmais lielākais tomātu ražotājs Eiropas Savienībā).

([12]) T. i., ITL 4 000 000 000 (EUR 2 061 856). Laika posmā no 1998. līdz 2000. gadam sniegtā atbalsta kopējais apmērs ir ITL 1 400 000 000 (EUR 721 650).

(28) Tomēr EK līguma 87. panta 2. un 3. punktā paredzētajos gadījumos šādus pasākumus var uzskatīt par saderīgiem ar kopējo tirgu.

(29) Šajā gadījumā, ņemot vērā attiecīgās shēmas raksturu, vienīgā atkāpe, kuru uz to var attiecināt, ir EK līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunkts, kas nosaka, ka par saderīgu ar kopējo tirgu var uzskatīt atbalstu, kurš paredzēts uzņēmumu vai ekonomisko reģionu ekonomikas attīstībai, ja tas nav pretrunā kopīgām interesēm.

(30) Pirms šo noteikumu piemērotības izskatīšanas Komisija pievērsa uzmanību tam, ka savā 2004. gada 2. jūlija vēstulē pēc procedūras uzsākšanas saskaņā ar EK līguma 88. panta 2. punktu Itālijas iestādes ir norādījušas, ka ir uzsākta likuma Nr. 10/01 257. panta atcelšanas procedūra un ka saskaņā ar šā panta noteikumiem atbalsts nav sniegts. Ar 2005. gada 20. septembra teleksu Komisijas darbinieki pieprasīja Itālijas iestādēm likuma Nr. 10/01 257. panta atcelšanas pierādījumus.

(31) Komisijas darbinieki saņēma atbildi uz minēto teleksu ar 2008. gada 16. jūlija vēstuli, kas apstiprina likuma Nr. 10/01 257. panta atcelšanu ar 2006. gada 28. aprīļa reģionālā likuma Nr. 4 27. panta 2. punktu. Minētā panta noteikumi tika apturēti uzreiz pēc procedūras uzsākšanas saskaņā ar EK līguma 88. panta 2. punktu. Turklāt savā 2004. gada 2. jūlija vēstulē Itālijas iestādes paziņoja par iepriekš minētā 257. panta paziņojuma atsaukšanu.

(32) Ņemot vērā šos elementus, Komisijai nav iemesla turpināt izmeklēšanu par likuma Nr. 10/01 257. panta noteikumiem, un izmeklēšanas procedūra var tikt slēgta.

(33) Attiecībā uz EK līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunktā minētās atkāpes piemērojamību atbalstam, kas sniegts no 1998. gada 1. janvāra līdz 2000. gada 31. decembrim (sk. 11. zemsvītras piezīmi), Komisija atzīmē, ka apsvērumus, ko Itālijas iestādes izteica pēc procedūras uzsākšanas saskaņā ar EK līguma 88. panta 2. punktu un vēlāk notikušajā sanāksmē ir precizējušas, ka attiecīgie pasākumi ir finansēti tikai no budžeta līdzekļiem saskaņā ar Komisijas apstiprināto shēmu C 43/95 (sk. 24. apsvērumu). No Itālijas iestāžu 2009. gada 3. aprīļa vēstules ir zināms, ka visi pieteikumi atbalsta saņemšanai ir iesniegti līdz 1998. gada 1. janvārim (sk. 25. apsvērumu).

(34) Ņemot vērā to, ka no iepriekš minētajiem paskaidrojumiem ir skaidrs, ka par summām, kas tika izlietotas laika posmā no 1998. līdz 2000. gadam, jau ir pieņemts Komisijas lēmums, un ka neviens pieteikums netika iesniegts pēc datuma, pēc kura katram pieteikumam bija jāatbilst jaunajiem noteikumiem par grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšanu un pārstrukturēšanu (sk. 17. apsvērumu), Komisijai, pamatojoties uz iepriekš minēto informāciju, nav iemesla pieņemt jaunu lēmumu saskaņā ar EK līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunkta noteikumiem par atbalstu, kas sniegts laika posmā no 1998. līdz 2000. gadam, kas faktiski ir to finansējumu turpināšana, kuri izriet no pieteikumiem, kas iesniegti pirms 1998. gada 1. janvāra, un kas saskan ar Komisijas apstiprinātajiem 15. apsvēruma noteikumiem (sk. 14. apsvērumu). Arī uzsāktā procedūra par pasākumiem laika posmā no 1998. līdz 2000 gadam var tikt slēgta,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Procedūra saskaņā ar EK līguma 88. panta 2. punktu, kura ar 2003. gada 11. decembra vēstuli ([13]) tika uzsākta saistībā ar iepriekš minēto shēmu, ir slēgta, jo tā ir zaudējusi savu pamatu: Itālija ir atsaukusi 2004. gada 2. jūlija paziņojumu un nav turpinājusi atbalsta programmu.

2. pants

Procedūra saskaņā ar EK līguma 88. panta 2. punktu, kura tika uzsākta saistībā ar atbalstu, ko laika posmā no 1998. līdz 2000. gadam Itālija (Lacijas reģiona pašvaldība) sniedza saskaņā ar likumu Nr. 52/94, kurš tika grozīts ar likumu Nr. 13/96, ir zaudējusi savu pamatu un tiek slēgta.

3. pants

Šis lēmums ir adresēts Itālijas Republikai.

Briselē, 2009. gada 17. jūnijā

Komisijas vārdā –
Komisijas locekle
Mariann FISCHER BOEL

([13]) Sk. 2. zemsvītras piezīmi.